իջեցվում է poroնի մեջ և դրվում ուղղակի նրա հատակին։ Նրանց հարմարեցրած են և իրենց խփիները՝ կափարիչները, որ ունենում են նաև կարասները, որոնց բերանները սակայն երբեմն կապվում են մի կտորով կամ կաշիով։ Կճճնի կափարիչն ունենում է վերևից կանթ. ունկները և այդ կանթն անհրաժեշտ են ամանը poroնի մեջ զետեղելու և բարձրացնելու համար։ Տանտիկինը երկու երկաթե կեռ շամփուրները ձգելով ունկների մեջ՝ կարողանում է ուզածի պես տեղավորել ամանը poroնի հատակին։ Կճճը զետեղվում է նաև արդեն վառված poroնի բերանին դրված թրոնարկաթի՝ poroնի երկաթի վրա։ Այս դեպքումն էլ կրակի վրա դնելու և վերցնելու համար ունկները հարկավոր են գալիս ավելի, քան եթե ամանն ունենար լոբ՝ պռունկը դեպի դուրս լայնացող հավելված։ Կճճնի կողքերը սովորաբար զանազան չափով ուռուցիկ են լինում, շատ սակավ դեպքերում ուղղահայաց, ավելի սակավ վերևի կողմերում դեպի ներս սեղմված։

Օշնակներ. կարասներից ավելի նեղ բերան ունեն, սակայն այն հաշվով, որ հնարավոր լինի ձեռքով մեջը մտնել։ Ոռքն անհամեմատ ավելի սուր է, ուստի հարկավոր է լինում նրանց պատին կամ որևէ հաստատուն իրին կրթնած կանգնեցնել։ Օշնակներն ունենում են անպատճառ մեկ ունկն[3], որովհետև նրանցով կարելի է առհասարակ մթերքի տեղը հաճախակի փոխել և օրինակ՝ մածունը, յուղը բերել սարից։ Մեջը պահում են նաև չոր պաշար։

Քքէշ՝ կքիշ[4]. պիտի լինի շատ լայնաբերան, որպեսզի կթելիս կաթի շիթերից ոչ մեկը դուրս չթափվի։ Նույն նպատակով և պռունկը կարճ վզի վրայով որոշ չափով դուրս քաշած է լինում[5]։

Ջորաթանիարի գաւաթ. մեծ տրամագծով է, կարճ կողերով և լայն հատակով աման է. մեծ մասամբ ունենում է երկու կողմից ունկներ և թանը հարելուց հետո մնացած հեղուկը դուրս ածելու համար պռնկի եզրին առաջ ծալած նեղ շրթնաձև կտուց ունի։

Կոժ՝ կուժ կամ տörակ[6]. անպատճառ ունկով է և ոռքը նեղ՝ սրածայրին մոտեցող։ Բարձրությունը շատ ավելի՝ երկու և ավելի անգամ մեծ է, փորի տրամագծի համեմատությամբ. վիզը բարձր ու նեղ. բերանը՝ ռէխը խցանում են կամ կտորով, կամ վրան կտոր փաթաթած փայտե խցանով։ Դրվում է միշտ գետնին՝ պատին, սյունին կամ որևէ հաստատուն իրին կռթնած։ Հաճախ գետնի մեջ նրա ոռքին համեմատ փոսիկ են անում և այնտեղ դնում կամ նրան դնում են փոսացրած քարի մեջ։

Գուգուն. տարբերվում է կոժից ավելի լայն բերանով և մոնավանդ ավելի լայն ոռքով և կարող է ազատ կանգնել իր ոռքի վրա։ Մեծ մասամբ նա շինվում է պղնձից և դրսի մակերեսը փորագրություններով զարդարվում, բայց կա նաև կավե գուգուն։

Կոլա՝ կուլա. փոքր կուժ է, մեծ մասամբ այնպիսին, որ կարելի լինի սեղանին դնել. այդ պատճառով նրա հատակը ավելի լայն է լինում։

Փարշ. կարճ և լայն է, փորն ուռուցիկ, անպատճառ ունկնավոր թաս։ Հաճախ գործ է ածվում. որպես հեղուկների չափ՝ գինու, օղու, ձեթի։ Ամենամեծը հավասար է 5 գրվանքի, այսինքն՝ 2 լիտրի։

---

[3] Սակավ դեպքերում՝ երկու։

[4] Կապանում սարինջ։

[5] Գորիսում չեն ասում կովկիր։

[6] Գորիս։